

РЕШЕНИЕ

№ 1897

гр. София, 12.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I ВЪЗЗИВЕН БРАЧЕН СЪСТАВ, в публично заседание на трети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Емилия Александрова

Членове: Катя Хасъмска
Таня Кандилова

при участието на секретаря Кристина П. Г.ева
в присъствието на прокурора М. М.
като разглежда докладваното от Таня Кандилова Въззивно гражданско дело № 20221100512197 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл.258-273 ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на Н. И. И., уточнена с молба вх.№ 12657/10.02.2023 г., с която се обжалва решението, постановено по гр.д.№ 26928/2021 г. на СРС, III ГО, 86 състав, като неправилно и незаконосъобразно, постановено при допуснати съществени процесуални нарушения и в прот.речие със събраните по делото доказателства. Подробно в жалбата са изложени съображенията. Моли да се отмени решението на районния съд и да се постанови друго, с което по реда на чл.542, вр. с чл.547 от ГПК, вр. с чл.38, ал.4 ЗГР и чл.73 ЗГР, да се поправят грешки, допуснати в актове за гражданско състояние, съставени по надлежния ред, а именно в акт за смърт на лицето Н.Н. И.а № 0046/09.01.2018г., съставен от СО-Район „Младост“ и в акт за смърт на лицето К. Н.а К.а № 0079/15.01.2018 г. на СО-Район „Младост“, относно времето на настъпване на смъртта на всяко едно от лицата.

Заинтересованата страна И. Н. К. застъпва становище за основателност на въззивната жалба и пледира за нейното уважаване.

Заинтересованата страна СО-Район „Младост“ не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура пледира за уважаване на въззивната жалба.

Жалбата е допустима. Подадена е в срока по чл. 259 ГПК от молителя в

първоинстанционното производство, имащ правен интерес от обжалването, и е срещу подлежащ на въззивно обжалване съдебен акт.

За конституирането на заинтересованите лица по чл. 544, ал. 2 т. 1 от ГПК съдът следи служебно. Първоинстанционното решение е постановено без участие в производството на лицето И. Н. К.. Въззивният съд е дал нужните указания по чл. 129, ал. 2 от ГПК за отстраняване на нередовности по сезиращата районния съд молба, които се отнасят до посочването на заинтересованите лица по чл. 544, ал. 2 т. 1 от ГПК, които са изпълнени. Отстраняването на нередовностите по молбата и осигуряването на възможността лицето И. Н. К. да участва във въззивното производство, като на последното са връчени и преписи от сезиращата районния съд молба, от обжалваното първоинстанционно решение, въззивната жалба и уточнителната молба от 10.02.2023 г., допуска разглеждането на въззивната жалба по същество.

С решение по гр.д. № 26928/2021 г. Софийският районен съд, III Гражданско отделение, 86 състав, е оставил без уважение молбата на Н. И. И., ЕГН *****, за допускане поправка на грешки в актове за гражданско състояние, съставени по надлежния ред, а именно в акт за смърт на лицето Н.Н. И.а № 0046/09.01.2018г., съставен от СО-Район „Младост“, и в акт за смърт на лицето К. Н.а К.а № 0079/15.01.2018 г., съставен от СО-Район „Младост“, относно времето на настъпване на смъртта на всяко едно от лицата и в издадените въз основа на тях удостоверения за наследници.

Първоинстанционният съд е приел, че от събраните по делото доказателства, включително съобщения за смърт и актове за смърт на лицата Н.Н. И.а и К. Н.а К.а се установява, че Н.Н. И.а е починала на 02.01.1918 г., а К. Н.а К. е починала на 04.01.2018 г., като и двете лица са починали от огнестрелни наранявания, но на различни места. Наред с това първостепенният съд е приел, че изводи за датата на смъртта на двете лица, различна от посочената в актовете им за смърт, не могат да се направят от справки за съдебномедицинска аутопсия №15 и №17/2018 г. С тези мотиви първоинстанционният съд е обосновал неоснователност на молбата за допускане поправка на грешка в актовете за смърт на лицата Н.Н. И.а и К. Н.а К.а, в графата - дата на смъртта и я е отхвърлил.

Въззивният съд е допуснал съдебномедицинска експертиза по документи, съдържащи се в ДП № 513 ЗМК -5/2018 г. по описа на СДВР, пр.пр. 49/2018 г. по описа на СГП, приложени по гр.д. № 26928/2021 г. Софийският районен съд, III Гражданско отделение, 86 състав, като от приетото и неоспорено от страните заключение на вещото лице д-р Г., се установява по безспорен начин, че от анализа на наличните данни от оглед на местопроизшествие, както на условията при които са намерени И.а и К., така и на състоянието на посмъртните промени, описани в аутопсионни протоколи, в конкретния случай позволява единствено извод, че смъртта на Н.Н. И.а е настъпила около два дни преди намирането на трупа на 02.01.2018 г., т.е. на 31.12.2017 г. Отчетено по установените и описани промени при намирането на 03.01.2018 г. смъртта на К. Н.а К.а е настъпила също на 31.12.2017 г., т.е. три дни преди намирането му. Вещото лице е категорично, че от медицинска гледна точка не е възможно да се аргументира извод за това на кое от двете

лица смъртта е настъпила по-рано на въпросната дата -31.12.2017 г. Уточнило е, че първоначалните огледи на труповете на И.а и К.а са извършени повече от 48 часа след смъртта, като поради развитието на постморталните процеси, съпоставянето на данните от огледите с тези от проведените аутопсии за динамиката на постмортални промени, дават основание да се направи категоричен извод за деня на настъпване на смъртта, но е невъзможно прецеизиране с точност до часове настъпила смърт на двете лица.

Софийски градски съд, като прецени доводите на страните в двете съдебни инстанции и доказателствената съвкупност по делото, предвид предмета на въззивно обжалване, прие за установено следното:

Съгласно чл. 34, ал. 2 от ЗГР - актовете за гражданско състояние, съставени по установения в този закон ред, имат доказателствена сила за отразените в тях данни до доказване на тяхната неистинност. Възможността да бъде установено по съдебен ред, че вписаните данни в съответния акт за гражданско състояние са неверни е предвидена в чл. 38, ал. 4 от ЗГР. Данните, които се имат пред вид са изброени в чл. 25 от същия закон и съгласно т. 22 - такива данни са датата (съответно часа) и мястото на настъпване на смъртта. Неверни са данните, които не отговарят на действителното фактическо положение.

В конкретния случай - молителят, въззивник в настоящото производство, е искал да установи, че Н.Н. И.а и К. Н.а К.а са починали 01.01.2018 г., като допуска възможността това да се е случило преди полунощ, т.е. на 31.12.2017 г., вместо отразените в издадените актове за смърт дати - 02.01.2018 г. за дата на смъртта на Н.Н. И.а, респ. 04.01.2018 г. за дата на смъртта на К. Н.а К.а, за които твърди, че са неверни, още повече че посочената дата на настъпване на смъртта на К. К. е дата следваща датата, на която е бил намерен трупа.

Правният си интерес е обосновал с това, че при посочените дати на настъпване на смъртта, на убитата му дъщеря и нейната майка, в актовете за смърт на двете лица, като наследник на починалата му дъщеря Н.Н. И.а наред с него се явява лицето И. Н. К. по право на заместване на майката на дъщеря му К. Н.а К.а. Ако бъде уважена молбата му и бъде прието за установено, че Н.Н. И.а и К. Н.а К.а са починали на една и съща дата, то автоматично, по силата на нормата на чл. 10а от Закона за наследството, съгласно която - когато няколко лица са починали и не може да се установи последователността, в която е настъпила смъртта на всеки от тях, се счита, че по-възрастният е починал преди по-младия, и лицето И. Н. К. ще бъде изключено от призованите към наследяване наследници на К. Н.а К.а. Тогава останалото от К. Н.а К.а имущество ще бъде наследено от наследниците на Н.Н. И.а, какъвто е молителя. Така изложените факти обосновават наличие на правен интерес.

На базата на неоспореното заключение на вещото лице по допуснатата от въззивния съд съдебномедицинска експертиза по документи и материалите по ДП № 513 ЗМК -5/2018 г. по описа на СДВР, пр.пр. 49/2018 г. по описа на СГП, следва да се приемат за установени твърдените от въззивника грешки в акт за смърт на лицето Н.Н. И.а № 0046/09.01.2018г., съставен от СО-Район „Младост“, и в акт за смърт на лицето К. Н.а К.а № 0079/15.01.2018 г., съставен от СО-Район „Младост“, относно времето на настъпване на смъртта на всяко едно от лицата.

До същият извод би стигнал и районният съд, ако бе ценил протоколите за огледи на местопроизшествие, СМЕ 15/2018 г. за оглед и аутопсия на трупа на Н.Н. И.а и СМЕ №17/2018 г. за оглед и аутопсия на трупа на К. Н.а К.а, които неправилно е игнорирал.

От приобщените към доказателствения материал по делото материали, съдържащи се в ДП № 513 ЗМК -5/2018 г. по описа на СДВР, пр.пр. 49/2018 г. по описа на СГП по безспорен начин се установява, че посочените в цитираните по-горе актове за смърт дати на настъпване на смъртта на всяко едно от лицата не съвпада с точните дата на настъпване на смъртта, тъй като жертвите са намерени със степен на трупна разложеност, с давност, която очевидно не съответства на посочените в актовете за смърт дати на настъпване на смъртта.

От кредитираното заключение на вещото лице по допуснатата от въззивният съд съдебномедицинска експертиза по несъмнен начин се установява, че и двете лица - Н.Н. И.а и К. Н.а К.а са починали от огнестрелни рани на 31.12.2017 г., като предвид конкретиката на случая - по медицински критерии не е възможно да бъде установен часа на настъпване на смъртта на убитите лица, от което следва, че в актовете за смърт на двете лица е допусната грешка в отразената дата на настъпване на смъртта на всяко от тях – 02.01.2018 г., като дата на настъпване смъртта на Нанси И.а, респ. 04.02.2018 г., като дата на настъпване смъртта на К. К.а.

При установеното невярно записване в акт за смърт на лицето Н.Н. И.а № 0046/09.01.2018г., съставен от СО-Район „Младост“, и в акт за смърт на лицето К. Н.а К.а № 0079/15.01.2018 г. на СО-Район „Младост“, на факти с правно значение, както е в настоящия казус (дата на смъртта на всяко едно от лицата) те подлежат на отстраняване по реда на чл. 547 от ГПК, вр. с чл.38, ал.4, пр. последно ЗГР, поради което и молбата на Н. И. И., с правна квалификация чл. 38, ал. 4, предл. последно ЗГР, се явява основателна и въззивният съд следва да я уважи, с всички законни последици.

При уважаване на молбата по чл. 547 ГПК, като последица, компетентният административен орган извършва съответната промяна в регистъра на населението, в електронния личен картон - чл. 27, т. 4 от ЗГР, както и промяна в акта за смърт.

По изложените аргументи и поради несъвпадение изводите на въззивния съд с тези на първоинстанционния съд първоинстанционното решение следва да бъде отменено, като неправилно.

Така мотивиран, Софийски градски съд, Гражданско отделение, I-ви брачен въззивен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 9809 от 02.09.2022 г., постановено по гражданско дело № 26928 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд, III ГО, 86-ти състав, и вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ДОПУСКА поправка в акт за смърт на лицето Н.Н. И.а № 0046/09.01.2018г., съставен от длъжностно лице по гражданско състояние на СО-Район „Младост“, в графа дата на смъртта, на основание чл. чл. 38, ал. 4, предл. последно ЗГР, като вместо изписаната дата на настъпване на смъртта – 02.01.2018 г., се впише дата на смъртта – 31.12.2017 г.

ДОПУСКА поправка акт за смърт на лицето К. Н.а К.а № 0079/15.01.2018 г., съставен от длъжностно лице по гражданско състояние на СО-Район „Младост“, в графа дата на смъртта, на основание чл. чл. 38, ал. 4, предл. последно ЗГР, като вместо изписаната дата на настъпване на смъртта – 04.01.2018 г., се впише дата на смъртта – 31.12.2017 г.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано, с касационна жалба пред Върховния касационен съд на РБ, в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____